

Sygn. akt IV CZ 20/06

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa B.G. i S.S.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej "O."

o zapłatę,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 10 marca 2006 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt [...],

**uchyla zaskarżone postanowienie.**

## Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 14 grudnia 2004 r. odrzucił kasację powodów B.G. i S.S. od wyroku tego Sądu z dnia 2 września 2004 r. Zdaniem Sądu Okręgowego kasacja winna zostać odrzucona, gdyż została wniesiona po terminie oraz pełnomocnik powodów, pomimo wezwania, nie złożył oświadczenia przewidzianego w art. 89 § 3 k.p.c. Powodowie w zażaleniu na to postanowienie domagają się jego uchylecia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie. Nie może być podstawą odrzucenia kasacji w niniejszej sprawie, to że pełnomocnik powodów nie złożył oświadczenia przewidzianego w art. 89 § 3 k.p.c. W pozwie oraz pismach procesowych powodowie wyraźnie wskazywali, że prowadzą wspólnie działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej. Nie ma więc decydującego znaczenia to, że w sentencji wyroków sądów obu instancji nie uwzględniono tej sytuacji, tym bardziej że w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 10 lutego 2004 r., podkreśla się, iż powodowie prowadzą wspólnie działalność gospodarczą. Skoro zaś zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 ze zm.) ), a także w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 ze zm.) stanowi się jednoznacznie, że za przedsiębiorcę uważa się również wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej, to brak podstaw aby od pełnomocnika reprezentującego powodów można było żądać oświadczenia, o którym mowa w art. 89 § 3 k.p.c. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego radca reprezentujący osobę fizyczną, która może być uznana za przedsiębiorcę nie ma obowiązku składania oświadczenia, o którym mowa w art. 89 § 3 k.p.c. (uchwała SN z dnia 23 sierpnia 2001 r., OSNC 2002/2/20 oraz uchwał SN z dnia 5 maja 2005 r., PZP 3/05, OSNP 2005/14/201).

Zasługuje także na uwzględnienie zarzut podniesiony w zażaleniu związany z ustaleniem Sądu Okręgowego, że doręczenie kasacji nastąpiło w dniu 29 września 2004 r. Z akt sprawy wynika, że odbioru przesyłki zawierającej wyrok

Sądu II instancji wraz z uzasadnieniem dokonała Pani B.B. Bez zbadania tego czy była to osoba upoważniona przez powodów do odbioru korespondencji nie można zasadnie przyjąć, iż w świetle art. 133 i 135 k.p.c., odbiór przez nią przesyłki był równoznaczny z doręczeniem jej powodom. W tej sytuacji trafnie skarżący wykazują, że nie ma podstaw do przyjęcia, aby prawidłowe doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem nastąpiło już w dniu 29 września 2004 r.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w związku z art. 398<sup>15</sup> k.p.c. i w związku z art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), orzekł jak w sentencji.